

ger ministerens forslag om et fag med betegnelsen livsoplysning/kristendomskundskab. Jeg finder, at dette forslag signalerer, måske utilsigtet, en ligestilling mellem filosofi, etik, kristendom og fremmede religioner.

Venstre kan under ingen omstændigheder acceptere en sådan gryderet, som jo også ligger lysår fra formuleringen i folkeskoleloven. Vi skal gøre op med den berøringsangst over for kristendommen, der i al for høj grad har kendetegnet folkeskolen i det sidste kvarte sekel. Vi skal vedstå vore rødder.

På trods af de prioritetsforskelle og også substantiel uenighed f.eks. om kristendomsfag finder jeg ikke, at kløften mellem ministerens forslag og Venstres ønsker er uoverstigelig. Vi vil fra Venstres side gå ind i en konstruktiv drøftelse med ministeren i dette forår med ønsket om at opnå en mere tidssvarende, ambitiøs og stærkere faglig funderet læreruddannelse.

Heldigvis må vi lovgivere ofte erkende, at der er forhold, vi ikke har indflydelse på eller kan lovgive om. Mange og heldigvis de vigtigste ting her i livet er overladt til os selv som enkeltmennesker. Dette gælder måske også de vigtige kvaliteter ved lærergeneringen, som måske ikke ligefrem hører hjemme i en lovtæst.

Alt væsentligt her i livet er ret enkelt, og jeg tror, at vigtige kvalifikationer for en god lærer simpelt hen er viljen og evnen til at lytte og fortælle, smittende humør, smittende livsglæde, smittende engagement, tålmodighed, at kunne skabe en kritisk, men konstruktiv forståelse, og så til sidst noget uhyre naturligt, men fundamentalt: Man skal kunne lide børn.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det mit indtryk, at Venstre generelt går ind for udvikling og fastholdelse af landdistrikternes overlevelsesmuligheder. Dertil hører så, at man også accepterer små skoler.

Jeg vil godt spørge hr. Anders Mølgaard: Hvordan vil hr. Anders Mølgaard opnå, at lærere, de fremtidige lærere, underviser i de fag, de har som linjefag, sammenholdt med det forhold, at der ikke er tilstrækkelige linjefagslærere, så man dækker et helt skema?

Og mener hr. Anders Mølgaard så, at man med den kombination af eventuelt – jeg kender måske svaret – andre lærere fra andre skoler, vil kunne få den sammenhæng, som folkeskoleloven rent faktisk lægger op til, og det tværfaglige samarbejde mellem de lærere, der kender børnene til daglig?

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Hr. Anders Mølgaard vil gerne hæve ambitionsniveauet i lovforslaget. Det vil jeg egentlig gerne have uddybet, men hr. Anders Mølgaard bidrog måske en lille smule til det selv ved at sige, at han vil have tre linjefag. Hvis det skulle være et ambitionsniveau en tand højere end det her, så forstår jeg ikke noget.

Det, hr. Anders Mølgaard gør ved at tage tre linjefag i stedet for fire, er at forringe vilkårene for de små skoler. Er det Venstres politik, at de små skoler, skoler i landdistrikter, skal stilles ringere i fremtiden?

Jeg forstod på Venstres ordfører, at vi er enige om, at man skal have linjefag for at få kompetence til at undervise. Hvordan forestiller man sig i Venstre, at det vil kunne klares med tre linjefag? Det bliver i hvert fald langt vanskeligere.

Så har jeg hørt, at hr. Anders Mølgaard mener, at så kan man bruge nogle cykeldegne, der kan køre fra skole til skole. Jeg garanterer for, at de stillinger bliver de sidste, der bliver besat, og det vil også være en forringelse af landdistriktsskolerne.

Og så vil jeg gerne have hr. Anders Mølgaard til at uddybe, hvad han forstår ved en såkaldt værdinihilisme, der skulle ligge i at kalde faget livsoplysning/kristendomskundskab.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Mit spørgsmål til hr. Anders Mølgaard går også på hans begreb værdinihilisme, for jeg håber da, at hr. Anders Mølgaard skelner imellem, hvilke værdier staten måtte have, og hvilke værdier den enkelte lærer eller de elever, som indgår i den samtale, der er i klassen, har.

Jeg tror, at det hverken er ministerens, min eller hr. Anders Mølgaards hensigt, at der i den sammenhæng skal være tale om værdinihilisme. Hvordan kan hr. Anders Mølgaard læse det ud af lovtæksten, at det faktisk skulle være tilfældet, at det er det, der er sigtet?

Jeg mener faktisk, at det er et meget vigtigt signal at sende, også hvis vi skal sende nogle signaler i den her sammenhæng; det er en utrolig negativ ting, hvis det er sådan, at der er tale om værdinihilisme. Men det er absolut ikke det samme som spørgsmålet om, hvorvidt kristendomskundskabsstof står først eller sidst i forhold til skråstregene. Det har intet som helst med det spørgsmål at gøre. Det er mig en gåde – og nu ved jeg godt, hr. Anders Mølgaard har